

addito, & hinc; id est, copula est; affirmat negata. Resolui; ut ille ultimo, ut
excludam integra Propos, in eis Jillog, & Commutatio Hypotheticorum sequuntur,
Et n ultimo. Hinc et adagiate, ut excludam syncategoremata, q in adri
te hant p pccm, rcc p rati, & subti.

Quais, q dicitur Trii. No. Tndicit de p rati. Hinc in p pccm
tritam, dcomstat uscm, seu contum p rati & subti. Pratum us, d subti. rcc subti.
Trii, r; qd trant Proposim, illam componendo, & q p rati. d destruda Propoe, quod
in n hnt uerbum est, qd p rati copulat in Propoe. Sicut domus resoluui in lapides,
& ligna, q manent destruda domo. n uo unio.

Obj. j. de form Trii. Obum e etiam manet de q rati. Pro
poe. qd et erit Trii. No uerbum est. hinc duplex munus in Propoe; alterum
p rati, alterum copulandi, primum manet destruda Propoe; n uero secundum.
Dices: Et pratum, et subti destruda Propoe n manent sub rcc p rati, q rati. d
en sunt Trii. qd p rati. No, pratum, & subti manent in eam sigcoim, qm he
bant in Propoe, eon qm illam componebant: at u. Obum est. Et manentia
sua sigcoim, n manet sub rcc copula, in au exercito, in qm componebat p pccm.

2. Composita natura destruuunt in main, & fram: & b
sra corruptibily, qd ep rati, n manet destruda compo: qd et compo ar b rati.
lia; qles sunt p pccm, resoluunt in main, & fram, hinc hinc n manent. Ob
toam; Ma ratio est, qd p rati manet in rati, & uo resolutiois, qd quia
est impfelta, & corruptibily: at Obum est, desinit ex uo resolutiois. Et rati
huius dicitur est, qd in compo; n rati resoluio per se primo tendit ad unioni
n ad p rati; in artificialib; uo, qd est Propoe, tendit resolutio per se ad fram,
qua dicitur amittitur.

3. Propo mentalis est simplex q rati (ut supra diximus): qd
n pot resoluui in p rati, q sint Trii. No, resolutioem Propoe dari p rati in loca
hnt p rati: in mentalib; uo dari in p rati p rati, & rati; id est, in
tus apperchius q rati, et u. Et qd iudium supponit.

Quartior

De Syllogismo.

Art. 19

Quid, & quibus ex sic Discursus.

at. et sic de alijs: qd ois ignis calefacit. Exptum e orai, in q aliqd singte ex uno Ep tu b
 singt b collit, ut i. Socrij n inuenit falsicitatem in diuitijs: q nec Plato illam inueni
 et. **S** Inductio ductu pot fieri; s in ma naria, s in p h i. In naria, ut i
 nituum, s i. s. quomodo aliq singt b collit qd ois ignis calefacit. s i. qd ois ho est vlti.
 In ma g h i, ut i. s. i. uim opus est quomodo caia singt b. s. adderati de ceteris: ut i. hoc
 Calum mouet, s i. de ceteris: qd i. Calum mouet. Vel p uerendo de s. caia p h a r a y
 mobiles. Inductio, q in Ante bit trii singt b, n est Coa fraty, oppo d n de illa, qua
 habet, s i. de ceteris, quod idem uolet ac i. ois. Quae p uerit ois singt b, est
 naria s i. ma, n forma, quam n het uolam.

Dicit: Fla Coa e fraty, ois ho est albus: qd aliq ho e albus. U
 ha et erit Coa fraty, hic e illi ignis calefacit, p uerendo ois: qd ois ignis calefacit. Q
 N Coam, qd in priori Coa aliq, n uariat trim, cui adiungitur, s i. s. i. g i. a t. d e t i
 singt b, qua addit trii ois, q est in Conte: at uo in tali Inductione addita uariat
 trii nisi ponat in Ante ois. s. i. g i. a t. e q u a l e s o i s, n t e m p t.

Ex d d collit, oim, ac s i. s. i. t e m in h o a y s i g a, d m e c o n s t i t u t i o n e
 e i a r g u o m f r a t e m. Quae resolutio et extendit ad s i. s. t e m s i. y. p o t e t i u m. s. d e p o r i u m.
 P r, quia ut arguas sit fraty, duae regruu condias; 1^a, ut nullus trii sit in Conte, qd
 n sit in Ante: 2^a, ut aliq trii sit in Ante, q non sit in Conte. T o s e t u q s i. s. t e m h o r
 het (nam in alijs arguioibz semp aliqd est in Conte, qd n fuerit in Ante: qd s i. s. t e m s i. y. p o t e t i u m
 s. t. a r g u a t f r a t e m. P r, Ma, qd d d d a r o i a l i q s t r i i i n A n t e, q n e t i n C o n t e, p o r t
 uariari seruata cat fr a, e s s i f i r e l o n s f a l s u m e x A n t e u o: ut, h o e s t a l: qd e s t s o m n i u s: b
 i n f e r t r a t i o n e m a t e r i a: s. i. b i h o e s t a n i m a l: qd e i r r o t y, f a l s o i n f e r, s e r u a t a c o e f r a.

N o n e s t t r a n e g a n d u m, I n d u c t i o e m, I n t h i m e m a, e t e x e m p l u m p o s
 s e f i e r i a r g u o i s f r a t e s, s i r e d u c a n t a d f r a m s i. s. t e m; ut facile reduci possunt.

CAPVT. II.

De Conversionibus Propositionum.

Dividit Artes Propoiz in absolutas, s modales. Deinde pro Conversione ab
 Sans tradit 4° Theoremata, 1° est Vlti neg. conuertit simpli, 2° Vlti affra in
 peim: 3° partiz affra, simpliciter: 4° partiz negalua nullo modo
 conuertitur. quae regulas Diallectici comprehendunt his carminibus.

Feci simpliciter conuertit: Qua per Acci:
 A s t, d, per contra: sic fit Conversio tota.

The

Illud est, quod feci, tua, & d. continent quatuor uocales, quum A, significat
affirmatiuam, & d. negatiuam, I, partem affirmatiuam, d, partem negatiuam.

QUESTIO I. De Conuersionibus Absolutarum.

Artus 1°

Diuiditur Conuersio, et proponuntur illius condicioes.

Proposita est Conuersio absolute, quod dicitur significat aliquid esse in eodem aliquo: ut hoc est
et hoc non est lapis. Conuersio est mutatio eorum enuntiationis, id est, mutatio preterit in subiectum, et
subiecti in preteritum, seruata eadem quod est essentialis, id est, affirmatiue et negatiue, et seruata ueritate.
Quod si seruata falsitate, quod in bona causa potest dari. Sic falsum, et Locus uerum. Unde con-
uersa uia, regit conuertentem uiam.

Diuiditur Conuersio in conuersioem simplicem, seu ex his; et in con-
uersioem gacciam, seu in partem. Simplex est, in qua seruatur eadem quantitas; ut, nullus hic est
lapis, generaliter lapis hic est. Per accidens est, in qua non seruatur eadem quantitas; at, ovis hic est, et
go dicitur ab est hic, ubi triplex, mutatur in trinum, aliquid. Tunc autem conuersio est bona,
et falsitas, quod seruata eadem preterit conuertendi omnium regit uia, in qua dicitur Sic uiam,
et conuersio falsum. Ad quod negantur tres condicioes.

1^a est, ut tria sint yctus in uerbo significatiui; id est, ut totum preteritum
conuersa fiat subiectum conuertentis, et eij; at, conuersio non erit bona, ut potest in hac
nullus flumini est in pisce; go nullus pisces est in flumine. Nam preteritum est idem nunc
atque existens in flumine pisces. Ut uero conuersio erit bona, ita conuertenda erit, in
flumine est in pisce, go nullum existens in pisce, est flumini. Si haec in nul-
lo casu, non sit uidentur conuertitur in hac, go nullus uidentur non sit caecum,
quod est falsum; sed in hac, go nullum, quod non sit uidentur, est caecum; go uero.

2^a condicio est, ut tria sint yctus in uerbo significandi; ita ut sunt
conuersa aliquid nunc sumitur substantiue, et sumitur substantiue in conuertente, non
uero adiectiue. De his huius condicio non colligitur hoc partem affirmatiue, quod est in
dina: go est in dicitur ad quod est, nam quod est in conuersa sumitur substantiue, et
sic dicitur, at in conuertente sumitur adiectiue gessio. Potest in conuer-
tente sumi substantiue, et in conuersa sumitur adiectiue; quod, pisces, quod conuert
ad hunc, potest competere substantiue, non tamen eij. Unde non regitur tantum dicitur
hinc

ad appellatōem C; ac qm n̄ bñ p̄bavit, vtem negam̄ conuerti simp̄r. An̄ q̄
videt̄ q̄ h̄c p̄p̄o ē uia salis oculis n̄arij ad videndum; et tñ n̄ licet sub illa af-
firmare de t̄ri in uo oculum; v̄t deatrum, ego n̄ ē det̄ri n̄arij ad videndum; si q̄
p̄t̄t̄ uideri q̄ p̄t̄t̄ t̄ri; q̄ nequa Ar̄tes p̄t̄t̄ assignare aliq̄ B; det̄riatum.

Ad dist̄ An̄, ar̄endo, illud ē uim, si p̄dat de p̄p̄o parte, q̄ sit
uia in t̄ri disjuncto; et cōt̄er q̄ d̄at̄ uo p̄i p̄ s̄im disjunctum; ē uia falsum, si p̄dat
de p̄p̄o parte, ē uia in sensu disjunctio; q̄ h̄c ē illa, q̄ Ar̄tes uij est: tunc. n. v̄t sub
p̄t̄o parte accipere aliq̄ det̄rium p̄o disjunctum disjunctiuum. Ad p̄. An̄ q̄
Ala, et Ali, et Al̄ (iam; nam illa p̄p̄o; aliq̄ oculis ē n̄arij ad videndum; et
tñ uia in uia disjuncto; qm̄ q̄ n̄ licet sub illa d̄q̄nd̄: disjunctiue, p̄ tñ disjunc-
tione; et cōt̄er n̄ p̄t̄t̄ illa assignari aliq̄, oculis det̄ri; q̄ sit n̄arij ad videndum.

2. H̄c v̄t p̄p̄o neḡ; nulla ēp̄ia d̄ina ḡra; est uera:
et tñ conuerti falsum q̄ nullum ḡra; ē ēp̄ia d̄ina). igr̄ v̄t neḡia n̄ conuerti
t̄ri simp̄r. Item h̄c est uera; nulla ēp̄ia d̄ina ḡra; 1; et h̄c ē falsum; q̄ n̄ul-
lum ḡra; ē ēp̄ia d̄ina; nam filij ē ḡra; et ē ēp̄ia d̄ina; ḡra; ē. v̄t;
et q̄ d̄ina ḡra; h̄c t̄ri in t̄ri d̄ina; q̄ Ar̄tes n̄ assignat. v̄t; p̄p̄o
falsum in Ar̄tes; q̄t̄, illa p̄p̄o sit v̄t; q̄ signum v̄t p̄p̄o sub t̄ri
v̄t ē d̄ina ēp̄ia, non tollit, q̄ uim; tota p̄p̄o sit sinḡly. Quare n̄ est
q̄ uim; n̄ ē recte conuerti. Si uim; ē alteri ēp̄o; nulla ēp̄ia
d̄ina est ḡra; 1.

Inst: P̄p̄o sinḡly neḡ. recte conuerti in vtem negam̄;
v̄t v̄t ē t̄ri; q̄ n̄ullo p̄p̄o ē p̄p̄o; q̄ illa p̄p̄o; nulla ēp̄ia d̄ina
ē ḡra; est sinḡly neḡ. bñ conuerti in hanc; q̄ n̄ullo ḡra; ē ēp̄ia d̄ina;
atq̄ h̄c ē p̄p̄o falsum; q̄ p̄ ē ḡra; et tñ ē ēp̄ia d̄ina; q̄ illa p̄p̄o n̄ est
sinḡly neḡia. Ad C̄lla; si p̄cedat de p̄p̄o; sinḡly neḡia constante ca
subiecto omnino in cōicabili; q̄ h̄c ē Socr̄; et Plato. n̄ uia si p̄cedat de p̄p̄o; sin-
ḡly neḡia constante ca. sub t̄ri cōicabili; q̄ h̄c ē d̄ina ēp̄ia; quae t̄ri by
d̄ina; p̄p̄o; comunicat̄.

3. Hoc An̄ est uim; nulla nauis est n̄aria ad nauigandum; et
conuerti falsum; q̄ n̄ullo nauis ad nauigandum est n̄arij; igr̄ v̄t neḡia n̄
bñ conuerti simp̄r. Ad An̄ ē falsum in t̄ri disjuncto; in quo cōt̄er accip̄ illa
p̄p̄o. Proin̄ q̄ n̄ est uim; si ca illa sequat̄ Cōij falsum.

4. H̄c est uim; nullus puer fuit senex; h̄c est falsum; q̄ n̄ul-
lus senex fuit puer. Si h̄c (nullus senex erit puer) n̄ conuerti in hanc; q̄
nullus

in conio, et de congens; gane castitas, et congia pps pendet a conoaxie in subum, et
prium: Gramma uo dho congerter uniuu, qd uniuu mediant eia. Vt ut pro
pio st nario, regiu conoaxio nario in prium, et subum.

Thae pps (aliqui Graminum e ho) qd i bictoria illius, omne
Graminum e ho, est in subum. Et dnd de hac, aliqui Graminum est n ho; na
Gramina in conio, qd i bictoria illius, n est homo, et est non ho. Coniuum Accin
ty aliqz sumit in subum, et accente, ut in hac (album, Accin) sumit pro a bedi
na. Aliqz in sensu, seu suppoitione q subto, ut (album est Subia).

Art. 49

De partib a fra conuertat simpli?

Opaffie. Probat Thuy in hunc modum. (aliqui A, et B); qd aliqui B, est
A. Si n regit, deti oppim, nemp (nullum A, est B); atq hoc est i bictoria
na prima. qd labur duos i bictoria sit uera, nisi partib affia conuertat simpli.

Obij: Hoc scij e uim, aliqui homo est mortuus; et tamen
conu est falsum, qd aliqui mortuum est homo; igit partib affia n conuertat simpli
na, qd n ualet, aliqui uideri e obocatum; qd aliqui obocatum est uideri.
Sed aliqui domus, est combusta; qd aliqui combustum est domus. Qd, illy pps,
ut uelut conuertat, resoluedas esse in picipium, et uerbum, est (hoc mo) aliqz
ho passus est mortem; qd aliqui, qd passus est mortem, e ho, id est, habet effiam ho
y. Nam uerbum, est, hac to sumit ppsia, qd n ppsia.

Vel amphanandum est subum ad temp p'sens, et pteritum, ut
conuertat simpli, hoc mo. (aliqui qd est, fuit homo, est mortuum; qd ali
qd mortuum est, fuit homo. Nomen, mortuus, hic sumit p' participio
p'eteriti temporis; n uo put est nri priuum hieans priuam uita eia hie.
Si enim ita sumat, utraque propositio erit falsa. Vbi qd etiam uia, si su
mae prout, sigat priuam uita accialy.

Qd. Hoc est uera. (aliqui lignum factum e calidum; et
tr n conuertat in hanc, qd aliqui calidum est lignum). Item hoc est uo. (aliqui
factus est ho); qd n conuertat in hanc, homo factus est; qd est falsa
ut f. docent; qd partib affia n conuertat simpli. Qd, illy pps, recte con
uertit, si recte alio conuata regula. Dicitur hoc mo, f. sic, qd aliqui qd
factum est calidum, est lignum. (2da) qd aliqui, quod factum est hie, qd
est

est Pery, qd ita. In primis uero non seruabit ead suppositio; nam homo in Antecedente supponit pna humana, in Conite pro supposito diuino. Sibi calidum; in Antite supponit p fra, in Conite pro sibi celo.

Q. Hactenus. talij opz est homo; et conuersa e falsa. aliquis ho e spij. Q. ita ce qm mutati suppo illig tri i homo; q in Antite sumit in suppoe semp p ho in con; in Conite uo sumit in suppoe psonali galiquo ho i singl. L. Non est talis qranje estia dno: qo alij estia dno est qranj. Nam q. ita Ant est uim soe Pij, Con e falsum. Q. Et otum; nom tri mutari qd mium. The. n. trij qranj; accipi in Antite substantiua & Patre, in Conite uo adiectiua, qz ipsa estia dno, q talis, gret: qd est falsum; qz seque ret, Filium, & Spiritum sanctum et qranje qd hnt etiam dnam. Crit tn illa Coa bona, si hoc mo inferat qo aliquid, qd est etia dno, est qranj id est P.

Art 5°
De Conuersoe partis negatiua.

Ad huc Artes, partem negiuam nullo mo conuertit: probat dando instiam, nome Ant uim, et Con falsum. Nam hoc Ant est uim (alij at n e homo), et Con falsum, qo aliquis ho, P ois ho n e at.

Obj: Si tri accipiant eod mo in Antite, et Conite, partij appon conuerter sim pti, qo fa b d n conuertit. P. Ant, qo at, in hoc Ante alij a L nst ho i sumit q bruto, q ideo talij opz uero: atq. q. eod bruto accipiat in hoc Conite qo alig ho non est at id est n est brutum; uim crit Con: qo partij negiuam conuertit.

Q. concedendo Ant, et N. Ciam. Ad q. Antij Conella, p pe trum, at in illo Antite accipit q bruto disiunctiua; et ideo uisican q quolibet qd n sit homo. De in ad Mi dico, supponi falsum, posse illum trum at accipi eodem mo in Conite, q accipitur in Antite, id est disiunctiua. Nam in Conite ea in negiu appoe ptao, n pot q. n las Pioris accipi, nisi copulatiua q oibz atibz qis unum e ho, atqz adeo n pot accipi q bruto. Un ad uitem Antit, sal erit negare hoem de aliquo ali: ad uitem u. Conitij opz erat de aliquo ho negare omne at, qd tn est falsum, cum ipsa ho sit unum at.

Q. In Vty negiuam conuertit singl, semp partij neg. q est eiy subalterna, conuertit etiam singl. Id Vty negiuam semp conuertit qo et partij negiuo. Qz tunc Ma p dist. Mi, ariendo, Olem negiuam semp conuulati, qn est uim, non aut qn est falsa: ut pat in illo cap to, quo probat hoc

hoc theorema. Ut si conversio aliquius pprijs sit frater, sufficit si unum conuer-
 tar, quod magis est uerum: qd conuertit in unam reginam, si uia in parte regina, qd
 qd est unum qd unum conuertat, ut patet ex dictis. Unum signum est, qd qd conuertit
 non conuertat ut, si in unum, et uerum, qd unum conuersio non sit frater.

3. Unum sequitur primum B, est A: qd nullum A est B, id
 est hanc unum reginam aliquam de, si est B: et hanc unum conuertit in hanc aliquam B est A:
 qd parte regina unum conuertit. In minus, deti oppium huius conti, aliquam B, si est A/
 nunc, omne B, est A: id est B, est A, et nullum B, est A, qd erat in conuersa,
 sunt, ita: qd dabunt duos iuris sit uerum, in parte regina conuertat unum
 B, conuertat totum argum, pte ultimam laam, qd unum, in hoc casu
 bene conuertat parte regina, id est in idem conuertit, quia supponit in inferri ex
 unum regina uia, et esse illig subalternam: qd qd accidit, iam dicimus, posse
 conuertit totum. Id est in reginam quod conuersio sit frater, qd unum reginam. Item
 saepe est falsum, et tunc in hoc subalternam, qd conuertit, qd aliqun non bene
 inferitur ex illos.

4. Qd qd repugnat conti, repugnat et frater: id parte re-
 gina est conti unum reginam qd est eius subalternam: qd in parte reginam repugnat conuer-
 ti, in parte repugnat et conti unum regina. Pro conuersa, qd est illig, arando, partem
 reginam est conti unum subalternam unum reginam, qd in parte unum reginam uia, si falso
 est distinguat conti, arando, qd parte reginam repugnat conuertit, repugnat et
 omni unum si falsum parte reginam sit conti unum reginam, si uia, si in parte conti. Hoc
 in sufficit ut conuersio parte reginam sit frater, qd salem aliquando dabit
 Arando uim, et conuertat falsum.

Art 69

De conuersioe propium singulorum.

Propium singulorum triplex est: scilicet de utroque extremo, ut in Socris est hic
 Phylis: et de subto singulorum, et priore eorum, ut in Phylis est homo. Nota priore sin-
 gulorum, et subto eorum, ut in Phylis imperator est Carolus. Quae omnia huiusmodi possunt in
 frater, et negare.

Dico igitur: Propium de utroque extremo singulorum tam affirmatiuum, quam
 negatiuum, conuertuntur simpliciter, ut in Socris est hic Phylis: qd hic Phylis est So-
 cris, et sic. Dico: hoc frigidum est hoc aqua: qd hoc aqua est hoc frigidum, si
 unum

In convertuntur, sed Anj est unum, Corj est contingens. Qd. Conversioem eē opti-
mam, qd hoc secundum subiectum dicitur. Thysia postulat hanc aquam; et hanc
aque hoc frigus: ut nō possint coniungi, nī ambo cū existant.

Dico 2°. Proposj de subiecto vltimo e de priate cū; si ita affia con-
uertuntur in partes: si ratiōna, conuertuntur tūm in partes, tūm in vltj. Vg. Pla-
to est Thysia: qd alijs Thysia est Plato. Dico 3°. Proposj de subiecto vltimo, e priate sen-
tentiā, siue affia, s: negiua conuertuntur in pēim: ut homo est Plato: qd Plato est hō.
Nullus lapis est Plato, qd Plato est nullus lapis.

Dico 4°. Proposj de subiecto parte, e priate vltimo: si sunt affia,
conuertuntur in pēim, ut, qdam hō est Plato: qd Plato est qdam homo: si sunt ne-
gatiua, nō conuertuntur: sicut in Anj unum, e Corj falsum: ut, qdam hō nō est Plato:
qd Plato nō est qdam homo.

Questio 2^a

De Conversioe Absolutarij e ipositioem.

~~Ans.~~

Qualiternam sit haec Conversio?

Conversio e ipositioem est, qd priatum mutatur in subiectum, e subiectum in priatum, ita ut trij fi-
nitj e fixa ratiōe reddantur infiniti: e eij infiniti detrahantur ratiōe, reddantur finiti: ut, ois hō
est at: qd omne nō at est nō hō. Quae conversio e pot dari in pēim vltimo, sicut in vltimo.
Thysia positioem

Dico 1°. Siue incipiamus a trij finitis, s: ab infinitis, vltj ratiōna
nāria nō conuertit simpliciter e ipositioem. Vt, qd dicitur Anj unum, e Corj falsum; ut, nullus
lapis est hō: qd nullum non homo est nō lapis, qd est falsum. nam leo est nō hō, e nō
lapis. Dico 2°. Vltj affia nāria conuertit simpliciter e ipositioem: ut, ois homo est
Subia: qd ois nō Subia est nō homo: e eij.

Dico 3°. Partes affia nāria nō conuertit: qd dicitur Anj unum,
e Corj falsum: ut, aliqd nō hō est nō lapis: qd alijs lapis est lapis. Anj est
unum, qd Bucaphaly e nō hō, e nō lapis: Corj vō est falsum, ut pot. Sed unum
est, alijs hō est at: falsum vō, qd aliqd nō at est nō hō; qd oppōitū huius Corj
nō pēim, nullum nō at est nō hō nō pugnat unum e Anite. Dico 4°. Vltj negiua
conuertit in pēim: ut, nullus hō est lapis: qd aliqd nō lapis e nō hō; Vg. Bucaphaly.

Dico 5°. Id qd nō de uno, nō affia de eius i dictione: s: nō nō
nō

neg de hoi: qd affrabit de eij iudictorio, nimirum de hoi. Ap, Maiorem est
ce uim in trij singlitz, n uo de trij catz, in qd uij fieri poit tri iudictorij: ut (at
st ho, at n st ho); est. n. homo in Petro; n ho in Buccaphala.

Dico 5. Partij neg. naria conuertit simpli: ut (aliquo at n est
ho; qd aliquo n ho n est n. at. Dico 6. Propos de congenti ead mo conuertunt, qd
de necesse; si serui ad Suppjo. Dico 7. Propos de eadmo completo n conuertunt.
qd dicitur in iur, & Corij saluum. Vbi oē at depion, c ho: qd omne n ho est at n. a
pieny. Nam Lapij e n ho: & n est in at n sapiens.

CAPVT III.

De Conuersione Modalium.

Proposit Phis in hoc capite tres regulas q Conuersioe ppositio Modalium. 1°
est, propos affre de necesse conuertunt sicut absoluta. 2° propos de possibili, et
congenti primo, & tertio modo, conuertunt sicut ppositio de necesse. 3° Propos de
congenti secunda modo, si sunt affirmatiua, conuertunt sicut ppositio de necesse: si
sunt negatiua, Vtq n conuertit simpli, partij uero maxime.

Quaestio 1°

De Conuersione Modalium.

Art 1°

Notari aliqua ad p'dictam Conuersioem.

Propositio Modalij est illa, qua enuntiat quomodo priatum inest, s' inest subto:
Vbi homo nario e at. Propio Modalij constat ex dicto, & mo. Dicitur e orao constans
Verbo, cui pponit mijs. Illij uo est illud, q declarat, q' sit compo priati cum subto; V
q in hac necesse e, hoim eē at (partia necesse) de mijs, reliq orao, hoim eē at
dicit' dictum.

Modi 4^{or}, necesse, congens, possibile, impossibile. Necesse est, qd
n pot n eē, ut hoim eē at. Congens e, qd pot eē, & n eē; ut Souem eē Phisim. Possibi
le est, qd pot eē, siue nario, siue congentem; impossibile e qd nullo mo pot eē; ut hoim
eē lapid. Ex his necesse, & impossibile sunt mi Vtes: congens, & possibile, st partij.
Mi Vtes p'p'ia negoi, fiunt partij; Vbi necesse est mijs Vtes; n necesse partij. Ex
mi partij, p'p'ia negoi, fiunt Vtes; Vbi congens est mijs partij, n congens Vty.
Igi

151
Igitur proprie, quod constat aliquo ex his, nisi de Modali.

In his propriis datur duplex interpretatio duplex Qualitas. 1. Quantitas
de mihi, quod et duplex est, scilicet, Vltimus et partitio. Cuius Quantitas dicta, quod est eadem cum Quantitate
Absoluta, scilicet, Vltimus, partitio, indefinita. Quantitas mihi dicitur a Quantitate Significata, quod
nec denotant eandem rem, sicut, uti homo dicitur in quibus signum omnibus efficit, ut homo
accipiat quibus hominibus. Quantitas mihi denotat eandem personam, uti, necesse est
hominem esse ad mihi Vltimus, necesse est extendit subiectum ad omne tempus, id est, declarat hominem
in quantum, duratione esse animal.

In Modalibus etiam datur mihi, quod dictum, quod mihi est illius
fratris, uti si mihi est affirmatus, proinde dicitur, et dicitur sit negatum. Si mihi est ne-
gatus, et negatus, sicut dicitur sit affirmatum. Dicitur, si mihi est Vltimus, proinde dicitur Vltimus, et
partitio, si modus est partitio, et dicitur a se habet. Quae intelligenda sunt de proprie in
se spectata. Si vero proprie Modalibus consideret partem ad Conversionem, dicitur Vltimus ad par-
tes, affirmatus, et negatus, quod dicitur.

In propriis Modalibus sicut appollentes, duo requiruntur, scilicet, ut omnes
mihi sint sites, id est, dicitur partitio, et omnes Vltimus. Et, ut in propriis de innocentibus, possi-
bili, et impossibili sunt eadem dicta, et dicitur dicta de necessitate. Ut, sicut in
deus consistere modis Vltimus, et dicitur dicitur. Dicitur est dicitur, quod unus
illorum habet proprium non, ut (necesse est, hominem esse ad, necesse est, hominem esse ad).
Ut autem sint dicitur, deus consistere eodem dicto, et mihi dicitur. Mihi dicitur dicitur,
si unus sit affirmatus, et alius negatus, ut (necesse est, omnem hominem esse ad, necesse est,
omnem hominem esse animal).

Art. 2° Notandi alia ad eandem Conversionem.

In propriis Modalibus datur duplex mihi, dicitur, et compit ex parte mihi, et ex parte dicitur. Sicut
dicitur ex parte mihi est, quod mihi extendit quomodo praeterea dicitur coniungatur cum modo significato sub-
iecti: ut, possibile est, sedentem stare, in se dicitur significat eum, quod sedet, posse stare, et coniu-
gitur ita cum sedente, nec dicitur sedet, sed in alio tempore, in quo non sedeat, quod est nimium.
Sicut compit ex parte dicitur est, quod mihi extendit quomodo praeterea dicitur coniungatur frater significato sub-
iecti: ut, possibile est, sedentem stare, in se dicitur significat eum, quod sedet, posse stare, quatenus
sedet, quod est falsum: quod dicitur, et ita non compatium sit in eodem subiecto.
Sensus dicitur ex parte mihi est, quod mihi coniungatur cum singularibus propriis

In conuersa ponat copulatiua, tunc erit uera, & sita **Conuertens.**
 Facta suppo, qd nullus ho cauat Grammaticus, hoc sit
 est uim, necesse, omne grammaticum e hoim: et tu **Conj est falsum** qd necesse est,
 aliquem hoim e Grammaticum; si qd nullus erit: qd **Ubi affra** de necesse est
 facte n conuertit in gen. **Op. N. M. 2. Ad qd. Neg. M. Nam** grammaticus
 in illo ante accipit facte q Grammaticus in concio, q n est ho, ut pet: un **neg. qd**
 lens est uia | possibile est, aliquod Grammaticum n e hoim, neq, q libet Gram
 maticus in concreto: **Ubi Grammaticus Donati est Grammaticus, et ipso Donato non**
 existente; et tamen non est homo.

Art. 49

De propoibus de contingenti.

Congens sumit tripli: 1o qnario imperie; 2o qd potee, qn ee; 3o possibili.
 Quorim, qm conuertantur propo de contingenti e mo; nam propo de contingenti e
 e qm conuertuntur ut propo de necesse, et possibili; de qd supras. **Idi de propo**
 de contingenti e mo **Sogti. Artes** in sui diuiso, nam in compo aliq d falsae, qae
 in sui diuo sunt uera. ut hoc **Congens est, aliqd corpus moueri, in tempore**
 compo e falsae, pro hoc corpore, et illo, qd sig eat totam corporum collectioem
 contingenter moueri, aut uo calumnario moueri. **Tolli tu diuo est uia**
 qad hoc uita qd aliq pars uia it. **Ubi Congens est hoc corpus moueri, tollit.**

Propositio de contingenti e mo sumpta in sui diuo het duas
 exponentes de necesse; alteram affirm dicti, alteram negam diffitey illi
 in qd tate modi; et in qnti dicti: id est, si **Congens affirm, necesse fiet**
 miy negatus **Lej.** Unde di **Congens affirm, utraq de necesse sumenda e**
 copulatiua: **Ubi Congens e aliqd B, ee A;** sic exponit; **Id q necesse est,**
 omne B, ee A; et qd necesse est, nullum B, ee A.

Si **Congens negat, utraq sumenda e diuisione hui;** **Ubi non**
Congens est, aliqd B, ee A; sic exponit; **Id q necesse e, ee B, ee A;** Equia
 necesse est, nullum B, ee A. **Alig addunt negam exponentem qd qd**
 necesse est, B, partim ee A, partim n ee A. **Hic positioy**

Hic affra conuertit in gen; **Ubi Congens e, oim hoim**
 ee album: qd **Congens A, aliqd album ee hoim.** **Ubi neg. n conuertit**
 simplr: qd n uia, **Congens e nullum hoim ee album.** qd **Congens est nullum**
 album ee hoim; qd **Ubi est album, et non est ho.** Partes tam
 affra